

הסכמת הרצליה

נייר רקע – כנס הרצליה ה-13

בחודש דצמבר האחרון עדכן משרד האוצר כי במהלך שנת 2012 נוצר בתקציב המדינה גרעון של קרוב ל-40 מיליארד שקלים, כ-4.2% מהתוצר. היקף הגירעון, כפול מהתכנון המקורי, נתפש כהפתעה והסיבה לו היא ירידה חדה בהכנסות המדינה ממסים ומאגרות. החריגה הגדולה בהיקף הגירעון התאפשרה על רקע המעבר לתקציב דו-שנתי ועל רקע השינוי שבוצע בשנת 2010 בכלל ההוצאה התקציבית. לעומת הכלל הקודם שאיפשר הגדלה תקציבית קבועה בהיקף של 1.7% מאפשר הכלל החדש הגדלה של ההוצאה התקציבית בהיקף המבטא ממוצע עשור של הצמיחה בפועל, מתווה טווח-בינוני של יחס חוב/תוצר ועליה במשקל רכיב הערכת ההכנסות ממסים. חשוב לציין כי הערכת ההכנסות היא קשה ולעתים קרובות מגלה חשבות האוצר הפתעות בהיקף ההכנסה הן בעת מחזור חיובי והן בעיתות מחזור שלילי.

גירעון בהיקף זה, של קרוב ל-40 מיליארד שקלים, מצריך קיצוץ של 15 מיליארד שקלים. מדובר בהוצאה שהיא חורגת מהגודל אותו מתיר הכלל הפיסקאלי. קיימת הערכה כי גם אחרי קיצוץ זה תקציב 2013 לא יעמוד ביעד הגרעון (3%) ויהיה על כן צורך להעלות מסים.

גירעון בהיקף זה יוצר עבור הממשלה אילוץ לא פשוט להרכיב סל קיצוצים, או הגדלת מקורות, בהיקף של 15 מיליארד שקל במהלך שנת התקציב של 2013. מדובר על היקף קיצוצים/הגדלת מקורות נכבד, בעל משמעויות נרחבות על תפקודה של הממשלה בשנה הקרובה בכל התחומים הציבוריים וכן על יכולתו של המשק להתמודד עם המשבר הכלכלי העולמי המקרין על הכלכלה הישראלית. ככלל, משמש התקציב כ"תכנית עבודה", התקציב הוא הביטוי והכלי הביצועי החשוב ביותר העומד לרשות הממשלה בהגדרת מדיניותה. מכאן שהרכב הקיצוץ/גזירות משקף גם הוא את מדיניות הממשלה וסדר העדיפויות שלה בהתמודדות עם הבעיות השונות העומדות על הפרק.

במסגרת כנס הרצליה ה-13 יוקדש אחד המושבים לדיון בתקציב המדינה, לגביו תידרש הממשלה החדשה להשיג את תמיכת הכנסת תוך 45 יום מרגע כינונה. לקראת המושב בכנס התקיים דיון אליו הוזמנה קבוצה של אנשי מקצוע בכירים בעלי ניסיון מעשי רב בדינמיקה המקיפה את העבודה על תקציב המדינה, פוליטית ומקצועית. הדיון עסק במתכוון אך ורק בצד הקיצוצים ולא בצד הגדלת ההכנסות וזאת על מנת לאלץ את משתתפי הדיון לגבש סדרי עדיפויות בתחומי הפעילות המגוונים של הממשלה, ובתוך כך לאתר מרחבי גמישות המאפשרים קיצוץ. במהלך הפגישה התקיים תרגיל במסגרתו התבקשו המשתתפים להרכיב סל קיצוצים כולל שיצור פגיעה מינימלית בשירותים אותם מעניקה הממשלה לציבור.

הדיון הורכב מחלק ראשון שבחן בצורה פרטנית תחומים שונים של שירות ציבורי (בטחון, חינוך, בריאות, רווחה, וכד'), ומחלק בו התקיימה שיחה אינטגרטיבית על משמעויותיו הכוללת של קיצוץ בהיקף כה נרחב, ועל היבטים מינהליים ופוליטיים המעורבים בו. במסגרת הדיון עלו הצעות לסעיפי קיצוץ אפשריים, יחד עם זאת הועלו הסתייגויות בנוגע לאפשרות ביצוע הקיצוץ כבר בשנת הכספים הנוכחית עקב הקושי לבצע צמצומים מהירים במצבת כח האדם בשירות הציבורי וכן מהיותה של הממשלה קשורה בהתחייבויות חתומות בתחום השכר ובתחום הקניית/פרויקטים.

נראה והדיון שיקף גם שינוי בהתייחסות הפוליטית והציבורית למקומו של הבטחון מול צרכים חברתיים. ייתכן שהדבר

נובע מתמהיל המשתתפים אך למעט אנשי הצבא יוצאי המערכת התקבל סביב השולחן קונצנזוס א-פריורי לפיו בתקציב הגדול של מערכת הבטחון ניתן לבצע קיצוץ ב-4 מיליארד, וזאת בלא לפגוע כלל ברמת הבטחון אותה מעניקה המדינה לאזרחים. לגבי נושאים דוגמת רווחה ובטחון פנים נוצרה הסכמה לפיה לא ניתן לפגוע כלל בתקציבים המוקצים לתחומים אלה. נטען כי אלמלא המסגרת הדו-שנתית שנקבעה לתקציב ב-2010 הרי שהלחץ החברתי, שבא לידי ביטוי בקיץ 2011 במסגרת אירועי ה"מחאה החברתית", היה משפיע באופן ניכר על הרכב תקציב 2012. יש לציין כי מימדי הגירעון שחקו את יכולתה של הממשלה לממן את סעיפי התכנית שהתוותה "וועדת טרכטנברג" להגדלת השירותים החברתיים אותם מספקת הממשלה. תכנית טרכטנברג התבססה על הנחה לפיה יקוצצו כ-3 מיליארד שקלים מתקציב הבטחון. תקציב שבפועל לא קוצץ אלא אף גדל במהלך שנת 2012, על רקע ההתפתחויות בזירה.

להלן התובנות העיקריות שעלו בדיון ביחס לתחומי הפעילות השונים של הממשלה:

ביטחון:

נתוני רקע: ההוצאה הבטחונית הממוצעת בשנים האחרונות נעה סביב 6% תוצר. בתקציב הדו-שנתי האחרון תוקצב נושא הבטחון (לא כולל בטחון פנים) בשנת 2012 בכ-56 מיליארד שקלים. ההוצאה בפועל בשנה החולפת היתה גבוהה יותר כתוצאה ממבצע "עמוד ענן" ופרוייקטים נוספים.

- תקציב הבטחון כולל מלבד צה"ל, שתופס כ-70% לערך מתקציב הבטחון, גם את משרד הבטחון עצמו, תקציב פרוייקטים וכן את אגף השיקום (תקציב של 10 מיליארד שקלים) שעוסק בתחום השייך במובנים רבים לביטוח הלאומי. למרות ריבוי מרכיבי מערכת הבטחון נוטה הדיון הציבורי והפוליטי להתמקד בצה"ל אך יש לבחון אפשרויות קיצוץ והתיעלות בגופים האחרים.

- המונח הרווח בדיון הציבורי בנוגע לקיצוץ בצה"ל הוא "קיצוץ בשומנים" אשר מתייחס בדרך כלל לנושא מצבת כח האדם. חשוב לזכור כי הקטנת היקף כח האדם המועסק בצבא אינה צעד בר-ביצוע במסגרת הזמן המיידית. מדובר בתהליך ארוך ומורכב שבמידה ויוחלט עליו למעשה יצטרף לתהליך צמצום שכבר ננקט בעבר כאשר קיצוץ נוסף, במיוחד במרכיב אנשי הקבע, עשוי לפגוע ביכולת המבצעית של הצבא.

- קיצוץ בתקציב הצבא יגדיל את הנתח היחסי של תקציב הסיוע האמריקאי, ובכך יגרוור קרוב לוודאי לקיצוץ מקביל בהיקף הסיוע. הסיוע הבטחוני האמריקאי הגיע בשנת 2013 להיקף של 3 מיליארד דולר. מתוכם 2.4 מיליארד דולר כהוצאה נטו, וכ-675 מיליון דולר כהוצאה מותנית הכנסה, דוגמת עסקות יצוא מוצרים ושירותים.

- אימוני הצבא הם תחום בו מתקיים מרחב גמישות תקציבי המתייחס לימי מילואים, דלק ומלאים. עד למלחמת לבנון השנייה ב-2006 נהג הצבא להשתמש במרכיב זה כמרחב לקיצוצים אולם תוצאות המלחמה שינו תפישה זו וכיום תדרוש החלטה בתחום זה אחריות רבה יותר הכוללת התייחסות לנושאים רחבים דוגמת הרתעה ואופי תחזוקת צבא המילואים.

- מבחינת הצבא נושא הקיצוץ בתקציב מתייחס לשאלה מרכזית אחת והיא גודל הצבא. הדיון האחרון בממשלה בנושא גודל הסד"כ התקיים בשנת 2004 ומאז נמנעת הממשלה מלעסוק בשאלה. מדובר בשאלה אסטרטגית מורכבת הדורשת ביצוע הליך מקביל של ניהול סיכונים תוך התחשבות בסל האיומים הנוכחי, איומים גנריים וכן היבטים הרתעתיים.

- אישורו בשנת 2007 של מתווה ברודט לקביעת תקציב הבטחון יצרה מציאות ארגונית חדשה במסגרתה מתואם הביצוע התקציבי של פעילות הצבא עם תכנית רב שנתית בת 5 שנים. התכנית הראשונה שהסתיימה השנה נתפשת כהצלחה. הצבא עמד עמד כמעט בכל היעדים שהופיעו בתכנית במתואם עם התקציב שהוקצה לכך.

- בהתאם למתווה ברודט ידרש הצבא להתיעלות שתביא לחסכון תקציבי בהיקף של 30 מיליארד שקל במסגרת הזמן של 2013 – 2018. יחד עם זאת ההתקדמות בתכנית ההתיעלות מותנה גם בביצוע סעיפים אחרים במתווה.

- וועדת ברודט הגדירה שני סוגים של "אירועי קצה" בהם יש לקצץ או להרחיב את התקציב בהתעלם מהמתווה אותו הגדירה הוועדה: 1. אירוע בטחוני מיוחד, שבמסגרת הגדרה זו אושרה הגדלת התקציב

במבצעים "עופרת יצוקה" ו"עמוד ענן" (המתווה דורש גם הקמת קופה מיוחדת למימון אירועים מיוחדים); 2. משבר כלכלי עמוק, המוגדר כתקופה בה קצב הצמיחה השנתי בתוצר נמוך מ-1.8%.

- סוגיה נוספת בעלת משמעות תקציבית כבדה אך כזו הדורשת הכרעה פוליטית היא נושא גיוס החרדים לצה"ל שיאפשר את קיצור שירות החובה. קיצור השירות יאפשר במובנים רבים ניהול יעיל יותר של כח האדם הנמצא בצבא ויש לו גם משמעויות משקיות כוללות.

חינוך:

נתוני רקע: בתקציב 2012 הוקצו לנושא החינוך כ-36.3 מיליארד שקלים ובנוסף כ-1.6 מיליארד שקלים כהוצאה מותנית בהכנסה. תקציב זה אינו כולל את תקציב המערכת להשכלה גבוהה (תוכנן בהצעת התקציב מאוקטובר 2010 לעמוד על 7.5 מיליארד שקלים) וכן תקציבי בינוי.

- 80% מכספי תקציב החינוך מוקצים לתשלום שכר הוראה. מדובר במרכיב תקציבי בעל גמישות מועטה.
- בניגוד לתפישה הרווחת רק 3%-4% מהתקציב מוקצים לפעילות אדמיניסטרטיבית של המשרד. היחס בין מספר מפקחים ומספר בתי הספר הוא נמוך ומקטין מאד את יעילות הפיקוח.
- עיקר הגמישות בנוגע לתקציב מתייחס להתייעלות.
- בשנים האחרונות נוספו למערכת הרבה מאד שעות לימוד. מדובר על תוספת ממוצעת של 20%, 55 שעות עבודת מורה לכיתה לעומת 45 שעות בעבר. מדובר בתוספת משמעותית המאפשרת התייעלות בכל הנוגע למספר תלמידים בכיתה, בהעלאת שכר המורה וצמצום במספר המורים.
- מרכיב אפשרי נוסף להתייעלות נוגע לימי הלימוד. כיום פועלת המערכת עם מספר גבוה מאד של ימי לימוד מבוזבים, במיוחד בחטיבה העליונה.
- יש לקצץ במספר בחינות הבגרות: 30% מימי הלימוד בכיתה יב' הם ימי לימוד שאינם מנוצלים למטרות לימוד. כיתה יב', בה מרוכזות מרביתן של בחינות הבגרות, היא למעשה שנה בעלת "תפוקה שלילית" היוצרת רתיעה בקרב תלמידים מלמידה ומותירה בהם חוויה שלילית ארוכת טווח.
- חיוב מוסדות בלימוד מקצועות ליב"ה ובהשתתפות במבחנים השוואתיים לאומיים ובינלאומיים תביא להתייעלות נוספת בביצוע התקציב. כיום מקצה המערכת כ-8 מיליארד שקלים למימון מוסדות החינוך של המגזר החרדי.
- ניתן לייעל את מערכת החינוך. הרפורמה המשמעותית היחידה שבוצעה במערכת זו במהלך 40 השנים האחרונות היתה הרפורמה במסגרתה הוקמו חטיבות הביניים. גם מהלכים שכנו "רפורמה", דוגמת "אופק חדש" מתייחסים לשינוי מסויים בשיטת ההעסקה של המורים אך אינם נוגעים בכלל המערכת.

בטחון פנים

נתוני רקע: בשנת 2012 היו ההוצאות על בטחון פנים כ-3% מהתקציב. תקציב המשטרה עמד בשנת 2012 על 10 מיליארד שקל, מתוכם הוקצו לשכר (27,000 שוטרים ושוטרי מג"ב) וגמלאות כ-8 מיליארד שקלים. תקציב בטחון הפנים כולל גם את פעילות שירות בתי הסוהר, הרשות למאבק בסמים ואלכוהול והרשות להגנת עדים.

- המערכת נמצאת כבר עתה ברמת תקצוב נמוכה הבאה לידי ביטוי ביחס שבין שוטרים לתושבים (3.25 שוטרים לכל 100,000 תושבים – לעומת 5:100,000 באיטליה ובצ'כיה)
- המשטרה הגדירה 3 יעדים אסטרטגיים אותם היא מנסה לקדם בשנתיים האחרונות: 1. חיזוק והגברת הבטחון האישי; 2. חיזוק הקו-הקדמי (השוטרים שבאים במגע עם השטח); 3. צמצום תאונות הדרכים. יעד בו מעורבים גם משרד התחבורה וגורמים נוספים.
- הממשלה מעולם לא קיימה דיון עומק לבירור והגדרת תפקידי מערכת בטחון הפנים ורמת הבטחון אותם

היא אמורה לספק לאוכלוסייה. המשטרה ממתינה גם היא ל"וועדת ברודט" ממשלתית שתגדיר מתווה תקציבי ארוך טווח ותכנית עבודה אסטרטגית.

- קשה לאתר מרכיבים גמישים בתקציב בטחון הפנים. מדובר בתקציב מצומצם ביחס למצב וביחס לתפקידים אותם צריכה למלא המשטרה. חשוב לזכור כי משטרת ישראל משמשת בו זמנית כאחראית על הסדר הציבורי וכן כזרוע בטחונית. ניתן ליצור חסכון מסוים באמצעות האחדת כפילויות כח אדם למשל בשיתוף פעולה עם רשויות מקומיות במסגרתו יבצעו הפקחים העירוניים משימות שיטור. חשוב לציין כי מול ביצוע שיתוף פעולה מסוג זה עומדות מגבלות משפטיות לא פשוטות.
- תגבור המשטרה במתגייסים במסגרת חוק שירות הבטחון ("חיילי חובה") עשוי לתספ את המשטרה בכח שיטור בעלות העסקה נמוכה יחסית. כיום מקבלת המשטרה הקצאה של חיילות חובה אולם קיימות מגבלות רבות על אופן הפעלתן דבר שמוביל לחוסר יעילות של שימוש במשאב כח אדם זה.
- יש לבחון את שירותי המשטרה גם בהיבט כלכלי. ניתן לנתח את התרומה הכלכלית של שירותי המשטרה. להמחשה בשנת 2012 הייתה ירידה של קרוב ל - 200 הרוגים בתאונות דרכים ובסביבות 4,000 פצועים. לנתון זה משמעות כלכלית ישירה (חיסכון בהוצאות לבריאות, כח אדם עובד התורם לתפוקה ולצמיחה) בהיקף של למעלה ממיליארד ₪ ובהליך מתמשך תשפיע גם על תעריפי הביטוח. אמנם המשטרה אינה הגורם היחיד לירידה זו במספר הנפגעים אולם ללא ספק מהווה גורם מרכזי. בדרך דומה ניתן לנתח את התרומה הכלכלית של הירידה במספר הפריצות והגנבות וההשלכות החיוביות הן הכלכליות והן המוראליות.
- נקודה נוספת שעלתה בדיון היא הצורך של המשטרה בתכנית אסטרטגית ארוכת טווח, תוכנית רב-שנתית, במתכונת דומה לזו שהונהגה עבור צה"ל על היתרונות והתועלת הנובעים מתכנון עומק שכזה.

בריאות:

נתוני רקע: ההוצאה הלאומית על בריאות עמדה בשנת 2012 על 67 מיליארד שקלים (קצת פחות מ-8% תל"ג, קרוב לממוצע ה-OECD), ומתוכה עמד תקציב הבריאות על 20 מיליארד שקלים. מבחינת היחס בין הוצאה פרטית להוצאה ממשלתית על בריאות נמצאת ישראל במקום גבוה אפילו מארצות הברית. תקציב הבריאות מתפלג בין קופות החולים (כ-30% מהתקציב); בתי החולים הממשלתיים (55% מהתקציב) ושירותי "טיפת חלב" ושירותים פסיכיאטריים (כ-12% מהתקציב).

- איחוד בין בתי חולים מסומן כאחת הפעולות המרכזיות שיקנו התייעלות. מדובר במיזוג בתי חולים משני סוגים: איחוד בין בתי חולים הנמצאים במרחב גאוגרפי זהה או "מיזוג אנכי" בין בתי חולים גדולים ובתי חולים הנמצאים בפריפריה, למשל איחוד בין תל השומר ופוריה/זיו שבצפון. למרות המרחק הגאוגרפי יוכל המיזוג לחסוך עלויות בכל הנוגע לניהול רכש וגם למשל בביצוע בדיקות בצפון אך ביצוע הפיענוח שלהן במרכז הרפואי הגדול יותר. במערכת האמריקאית נסגרים כל בתי החולים שהם בני 500 מיטות ומטה. במקרה הישראלי ניתן להגיע באמצעות שינוי ארגוני זה לחסכון של 75 מיליון שקלים.
- ניתן לבצע תיאגוד ("הפרטה") של בתי חולים אך מדובר בצעד שאינו מביא לחסכון תקציבי משמעותי.
- הממשלה יכולה לחסוך 15% עד 18% מתקציב הבריאות על ידי העברת פעילויות דוגמת סיעוד, בריאות הנפש וטיפת חלב לקופות. מוערך כי הקופות יצליחו לנהל פעילויות אלה באופן יעיל יותר מאשר הממשלה.
- הדיון אמנם נמנע מלעסוק בנושא הגדלת מקורות אולם במסגרת ההתייחסות לנושא הבריאות הוצע להגדיל את המיסוי על שירותי רפואה וכן לפתח את נושא תיירות המרפא.

שלטון מקומי:

נתוני רקע: תקציב השלטון המקומי הוא 40 מיליארד שקלים כשבתוכו נכללים גם תשלומי הארנונה. בתקציב 2012 הוקצו לנושא תקציבי האיון כ-2.4 מיליארד שקלים וכ-670 מיליון שקלים כסיוע לרשויות במצוקה. מענקי הפיתוח שהוקצו לרשויות עמדו בשנה החולפת על 280 מיליון שקלים.

- הגישה הנוכחית לנושא הקיצוץ מתבססת על תעדוף משימות ומשתדלת להמנע מקיצוצים רוחביים. גישה זו רלוונטית במיוחד בכל הנוגע לתחום השלטון המקומי המתאפיין בשונות גבוהה: ישנן רשויות בעלות עודף תקציבי, כאלה שהן מאוזנות וכאלה הנמצאות בקשיים ובגרעונות "כרוניים".
- השלטון המקומי מציין כי הירידה בפעילות הכלכלית תביא לפגיעה בהכנסות מארנונה כשמולן גדלות ההוצאות כתוצאה מעליה במחירי הדלק, המים והחשמל, העלאת המע"מ וכן הגדלת ההוצאות על מערכת החינוך הנגזרות מהיישום של המלצות וועדת טרכטנברג.
- צה"ל משלם מידי שנה כמיליארד שקל תשלומי ארנונה. ניתן לגבות כספים אלה לקופה מרכזית ממנה יחולקו הכספים לרשויות מקומיות בהתאם למצבן.

דיון כללי:

- יש להעלות את רמת הדיונים במסגרת וועדת הכספים. הדיונים בוועדה זו מתאפיינים בסדר יום צפוף שאינו מאפשר דיון עומק בנושאים השונים המובאים לשולחן ובתוך כך דיון שיאפשר ניסוח סדר עדיפויות שלפיו ינוהל הקיצוץ בתקציב.
- תקציב הבטחון בפועל עומד על למעלה מ-60 מיליארד שקל. תקציב כה גדול מאפשר א-פריורי קיצוץ בהיקף 2-3 מיליארד שקלים. אותו הגיון מתקיים גם ביחס לתקציב החינוך שניתן לקצץ בו מיליארד שקלים באמצעות הידוק השליטה בתקציב.
- קיצוץ תקציבי יש בו גם היבטים חיוביים מאחר והוא משמש כאילוץ המחייב התייעלות שלא היתה מבצעת באופן וולונטרי.
- כדאי לכלול במסגרת הקיצוץ גם מוסדות הנמצאים מחוץ לתקציב המדינה: הכנסת, בנק ישראל ומשרד מבקר המדינה. גופים אלה צמחו מאד בעשור האחרון וניכר כי ניתן לבצע בהם קיצוצי התייעלות.
- חשוב לשים לב בתכנית הקיצוצים למקרים בהם עשוי הצמצום בהיקף פעילות הממשלה לפגוע בצמיחה המשקית ובכך להחריף את המחזור בו הירידה בפעילות המשקית מקטינה את הכנסות הממשלה.
- נושא התשתיות עלה בדיון כנושא קל יחסית לקיצוץ מאחר ואינו מערב שיקולים פוליטיים. יחד עם זאת גם בתחום זה קיימים אילוצים המקשים על ביצוע של קיצוץ מיידי. הכוונה היא בעיקר להתחייבויות חתומות של הממשלה. נושא התשתיות, הכולל את תקציבי משרד התשתיות הלאומיות, תחבורה, בינוי ושיכון (כולל מענקי שיכון), ופרוייקטים בתחום המים והביוב תוקצב בתקציב 2012 בכ-16 מיליארד שקלים.
- קווי הרכבת לבית שאן ולנתיבות/שדרות צוינו ע"י אחדים מהמשתתפים כפרוייקטים שאין להם כל הצדקה כלכלית ושניתן להקפיאם. הקמת בית הספר לרפואה בצפת והעלתה כדוגמה נוספת לפרוייקט חסר הצדקה בתנאים התקציביים הנוכחיים.
- קיצוץ בקצבאות הילדים (נכלל במסגרת תשלומי העברה) יכול להביא לחיסכון תקציבי של 3-4 מיליארד שקלים.

סיכום הדיון במסגרת שאלון "הסכמת הרצליה"

בסיום הדיון נתבקשו המשתתפים לנקוב בסכומי קיצוץ אפשריים בפעילויות הממשלה השונות כך שסכימת סך הקיצוצים תגיע לקיצוץ הכולל הנדרש בסך 15 מיליארד שקל. מדובר בשאלון שנוסח במתכונת דומה לזו שפותחה במסגרת "קונצנזוס קופנהגן" בשנת 2008, בשיטה לפיה מתבקשים חברי קבוצה להציע פתרון לבעיה זוהי ובמידה ומתברר וקיימת שונות בין הפתרונות, המוצעים באופן אנונימי, מתנהל דיון המתמקד בנקודות השוני ולגביהן נערך סבב נוסף עד שמתקבלת הסכמה, קונצנזוס, בקרב כל המשתתפים כך שניתן להתייחס לפתרון המוצע כפתרון המשקף את דעת כל חברי הקבוצה.

בשאלון שהוכן לסיכום הדיון בנושא קיצוץ התקציב הראו התשובות קונצנזוס כמעט מלא כבר בסבב הראשון. להלן סיכום התוצאות:

ביטחון	חינוך	רווחה	בריאות	שלטון מקומי	קצבאות והעברה	תשתיות	רוחבי - קניות	רוחבי - שכר	גודל הממשלה	סה"כ
4	0.5	0.3	0.2	0	3	3	1	2	1	15
4	0	0	0	0	2.5	7	0	0	1.5	15
3	1	0	0.5	0	2	4	1	2.5	1	15
5	2	0	1	0	2.5	3	0	0.5	1	15
5	2.5	0	0	0	2.5	3	0.5	0.5	1	15
5	0	0	0	0	1	5.5	1	2	0.5	15
6	1	0.5	0	0	2.5	3	1	1	0	15
5	2	0	0.5	0.5	3	2	0.5	1.5	0	15
5.5	0.5	0	0	0	2	3.5	1	1	1.5	15
3	3	0	0	0	0	6	1.25	1.25	0.5	15
4	1	0	0.5	0	2.5	6	0	0	1	15
4	0	0	0	0	0	4	0	6	1	15
0	2	0	1	0	2.5	5	0	4	0.5	15
4.1	1.2	0.1	0.3	0.0	2.0	4.2	0.6	1.7	0.8	15
4	1	0	0	0	2	4	1	2	1	15
4	1	0	0	0	2.5	4	0.5	1.25	1	15